7 TEMMUZ PERŞEMBE
SAYI: 2016/28 No: 462
3,50 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4 TL.

UYKUSUZ

Atatürk Havalimanı terminalinde yaşanan saldırının araştırılması için CHP, HDP ve MHP'nin verdiği önerge AKP'nin oylarıyla reddedildi.

KABUL ETMEYENLER!

köpek öldüren

nisanhakan

ve ölene dek birbirlerini köpek gibi sevdiler..

UYUYUN LAN

Sevgilim Uykusuz okurlarım; işte hafta sonlarını Osman Gazi Köprüsü gibi bağlayan bir ramazan bayramının tatilinde daha buluştuk... Bayramlarda büyüklerin elini öpüp bahşiş almak adettendir.. Putin kaldırdı yaptırımları.. Bahşişi güzel verdi... Bayramlarda küsler barışır... Dönemin başbakanı israyille küstü diye ben niye küs kalayım.. Zaten dönemin başbakanını kandırdılar, aldattılar, ona sormadan işler yaptılar... Dönemin başbakanı mıydı yalova kaymakamı mıydı belli değil lan.. "Getirin bana dönemin başbakanını" diye emir ettim.. Ara ara bulamadılar... Fuat Avni bir, bu iki... Nerede la bunlar?!

Canlı bombalar patladı yine.. Can pazarına döndü ortalık.. Ama vatandaş sörvayvır izlemeyi tercih etti... Sörvayvırın kralı burada, Türkiye'de yaşanırken, millet televizyondakini takip etmeyi seçti.. Demek ki can pazarı dahi olsan, bikini giymek şart.. Başka türlü ilgi çekemezsin işidci, pkkcı... Kat kat palto giyip geliyosunuz, sizi kim seyretsin... En azından altlardan açın lan biraz... Bi de Panama'nın adalarında patlayın..

Kenan'a çabuk gel dedim.. 400 bastı la herif.. Ehe... iyi bayramlar..

UYKUSUZ

Ramazan Bayramınız kutlu olsun...

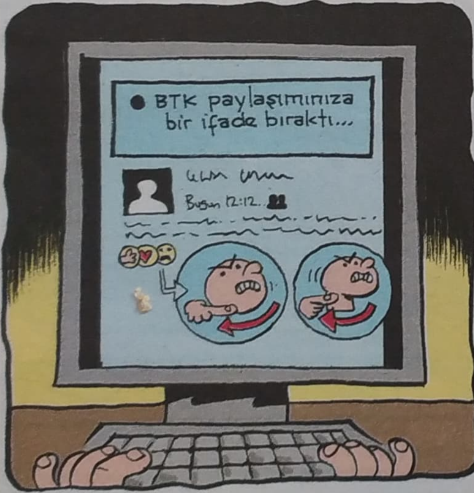

Atatürk Havalimanı saldırı sonrası internet yavaşladı.

Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu saldırıyla ilgili paylaşım yapanları tehdit etti: "Yasal sorumluluğunuz var."

İstanbul Emniyet Müdürü, Atatürk Havalimanı saldırısıyla ilgili bilgi verdi: "Benim bilgilendirme yapmam doğru olmaz."

Cep telefonu ve tabletlere TRT bandrolü alma şartı getirildi.

Barış UYGUR

Normal şartlar altında bir terör örgütü, talepleri gerçekleştirilene kadar terör eylemleri yapmaya devam eder. Terör eylemlerinin amaçlarından başlıcası "isteklerimizi kabul etmezseniz devam ederiz," diye korkutmaktır. Ve bazı teröristler eylemlerinden sonra o eylem karşılığında ne beklediklerini söylerler. **Yeni Türkiye'deyse** korkunç bir terör saldırısının ardından saniye kaybetmeden ekrana çıkan birilerinin "başkanlık gelirse terör biter" dediğini görebilirsiniz. Anlaşılan o ki **Yeni Türkiye'de** birileri teröristlerin "Tüh bu ülke başkanlığa geçti, silahları bırakıyoruz," diyeceğini ya da bizzat teröristlerin başkanlık istediğini düşünmekte ya da en azından ağzından kaçırmaktadır. Anlaşılan kadayıfın altı iyice kızarmıştır ve geçiş döneminin de pek yumuşak olmadığı söylenebilir.

Normal şartlar altında uluslararası maçlarda ve hatta kendisine bir okyanus uzaktaki beysbol maçlarında saygı duruşuna neden olan bir terör eyleminin gerçekleştirildiği ülkede halkın temsilcilerinin önceliği bu eylem olur. **Yeni Türkiye'deyse** onlarca insanın hayatını kaybettiği bir terör eyleminden sonra halk televizyonda Acun'u izlemeye devam ederken halkın temsilcileri de canla başla, yangından mal kaçırırcasına, yargıyı tamamen ele geçirmelerini sağlayacak yasaları geçirir, hâlâ bütün dünya saldırıyı konuşur, ölenler saygıyla anarken etrafı balonlarla süsleyip kutlamalı selfie'li açılışlar yaparlar.

Normal şartlar altında halkı temsil eden bir milletvekili, halkın sorularına cevap bulmakla görevlidir ve her şeyden önce halkın güvenliği için çalışır. **Yeni Türkiye'nin** kontenjan milletvekillerinin ise soru soran insanlara "Umarım böyle bir patlamada can verirler," diye beddua okuduğunu görebilirsiniz.

uğur gürsoy

Aydın Boysan ile sofra adabı.

Ofisi klimalı diye Avrupa Komisyonu Başkanı Jan Klod Cunker'i ziyaret ve göt edişim.

Sandık·içi

ERSİN KARABULUT

Geçenlerde İltem'in çizdiği bi karikatür vardı hani, hipster mı islamcı mı anlayamıyodu adam. Lan resmen aynısını yaşadım. Şakası arada yapılıyodu ama bu kadar ikisine de eşit mesafede olanını ilk kez görüyorum.

Geçenlerde havaalanından taksiye bindim tamam mı, şoför 22-23 yaşlarında bi genç. Giyim kuşam yerinde, hatta böyle yakaya kadar kapalı gibi kareli gömlek, dar kanvas pantolon, uzun bi sakal, saç desen böyle dolgun ve şekilli. Hipster çiz deseler çizeceğim tip yani. Aa bi baktım tespihi var. Fakat hala emin olamadım çünkü hipster'ın işi belli olmaz, tespihi bi ilginçlik gibi sahiplenmiş bile olabilir.

Derken telefonu çaldı. Açtı, konuşurken arada **"pancake mi yapsak?"** diye bi cümle kurdu. Bi yandan da **"iftara yetişmez"** diyo falan. Kafam allak bullak. **"Ne yani hipster oruç tutmaz mı?"** ya da **"dindar pancake yiyemez mi?"** gibi duyarlı sorularınızı duymazdan geliyorum. Böyle bi kategorizasyonun pek ahlaklı bi tarafı zaten yok, hiç ona girmeyelim. Gel gör ki hayatım bakkalla çakkalla taksiciyle kavga etmekten ibaret olduğundan, gerilim yaşamıyım diye konuşmamak için en başta bi kimlik tespiti yapmak elzem hale geldi. Uzun süren araştırmalarımın sonucunda, arkadaşın dindar bi abi olduğuna kanaat getirdim. Tabii ki beni ilgilendirmez. Sadece eğer aşırı hükümet övücü şeyler söylerse ağzımı tutarım cevap vermem, sessizce gideriz.

Bindiğimde açık gözüken sahil yolu aniden tıkandı, hareket bile edemiyoruz. Şoför eleman birini aradı, durumu öğrendi, sonra bana dönüp **"Cumhurbaşkanı burdaymış, ondan kapatmışlar yolu, aman yaaa valla billa başlıycam artık"** dedi. Bi şaşırdım ama daha önce cumhurbaşkanını aşırı sevdiği halde kendi hayatını azıcık ucundan zorlaştırdığı için anlık uyuz olanları çok gördüğümden, yine temkinli yaklaşıp, **"yapıcak bişey yok"** dedim.

"Abi" dedi şoför, **"yemin ederim ismimi değiştiricem, ama fişlenmekten korkuyorum"**. İsmi Tayyip'miş, ve hatta bu ismi de ona 1994 yılında bizzat Tayyip Erdoğan koymuş. Ailesi milli görüşçülerden, siyasi bir aileymiş. Aha dedim enteresan bi vakayla karşı karşıyayım. Çekimserliğimi iteledim, ve sordum. **"Hem milli görüşçülük var, hem de isim babanmış, gerçekten sevmiyo musun adamı?"**. **"Yüzde 70 seviyorum, yüzde 30 sevmiyorum"** diye bi cevap verdi. Sonra başladık işte konuşmaya. **"Bu ülkeye onun yaptığını kimse yapmadı"** diyo, ben de **"evet yapmadı"** diyorum. **"Adam ülkeyi komple değiştirdi"** diyo, ben de aynısını söylüyorum. Birbirinden çok uzak iki dünyaya ait iki insan, biri olumlu biri olumsuz manada olsa da, aynı şeyi söylüyolar yani. Zaten anladım ki ismini değiştirmek istemesi de sevmediğinden değil, çok ikonik bi isme sahip olduğu içinmiş. Şey gibi, ismin

ağzının payını vermiş, bu da onlara cevap olarak **"DOĞRU BİLE SÖYLESENİZ UMRUM OLMAZ! BU ÜLKEYE İHANET EDİYOSUNUZ, REİS NE DİYOSA O!"** diyerek sonlandırmıştı konuşmayı. **"Doğru bile söyleseniz...."**, vay arkadaş. Kulağını kapatıp **"banane banane!"** diyo bildiğin.

Trafik sıkışık olduğundan, şoför elemanla çok fazla mevzu konuştuk. Atatürk deyip durdu. Yetiştirildiği ailede Atatürk ona farklı bana farklı öğretilmiş. Neyse ki onu anlıyorum, benim açımdan orda bi sorun yok. Fakat normal olarak, çok fazla şeyi yanlış biliyodu. **"IMF"ye borcu sıfırladı adam"** dedi. Ülkenin başka borçları olabileceğini falan düşünmemiş. Imf'ye borç bittiyse iyidir. Bak dedim, daha somut konuşalım, dolar 1 lirayken telefonunu (en yenisinden bi ayfonu vardı da) bin liraya alıyosan, dolar 3 lira olunca aynı telefonu üç bin liraya alıyosun. Turizm kötü diyolar, sen de işler kötü diyosun dedim. BUNLARIN HÜKÜMETLE NE ALAKASI OLDUĞUNU SORDU. İşte arkadaşlar, cumhurbaşkanı bu insanları çok iyi tanımış. Yaptıkları şey, politikacıların icraatlarıyla günlük hayat arasındaki bağlantıyı halkın gözünde tamamen yok etmek. Bu var, ya, inanılmaz bi başarı. İnanılmaz yani. **"Siyasiler bi takım seyler yapar, bundan tamamen bağımsız olarak, hayatta bi takım kötü şeyler olur, ve bu normaldir"**. Mücadele ettiğimiz görüş tam olarak bu.

Trafik akmaya başlayınca "**Neyse herhalde nihayet gitti de açtılar kodumun yolunu"** dedi. İşte sanırım, ancak böyle çok doğrudan bi sebep sonuç ilişkisi olursa sorguluyo. Fakat o da maalesef, kendi bulunduğu yolu kapattığı için. O sırada o gaza basabiliyo olsa ve başka yollar kapansa **"adam tabii ki güvenlik önlemini alıcak"** diyeceğine eminim. Kötülemek ya da aşağılamak istemiyorum, hiç öyle bi ruh halinde de değildim zaten. Sadece anlamaya çalışıp anlayamadığım o dünyaya ait bi insanla uzun zamandır ilk kez bu kadar saygı çerçevesinde sohbet edebildim. Sohbetin devamında okuduğu gazeteleri, izlediği kanalları sordum. Neden sorduğumu anlıycak kadar da farkındaydı durumun, **"işte hükümete yakın kanalları izliyoruz tabii ki"** dedi. Nedenini sordum, o kanallar çok mu iyi yayınlar yapıyo gibisine. **"Abi"** dedi, **"düşün ki bi arkadaşın var, sen de diyelim çirkin bi adamsın, yani öyle olduğundan söylemiyorum da tut ki öylesin, arkadaşın da sürekli senin ne kadar çirkin olduğunu söylüyo. Saçını tara diyo, bu gömlek ne böyle leş gibi diyo, e sen bi yerden sonra yorulmaz mısın? Biraz da iyi şeyler söylesin istemez misin? Hatta onunla muhabbeti azaltıp, arada güzel şeyler söyleyen başkalarıyla takılmaz mısın? İşte biz de o kanalları o yüzden izliyoruz"** dedi.

Duş alanın durdurulamaz coşkusu

Sandık·içi

ERSİN KARABULUT

Geçenlerde İltem'in çizdiği bi karikatür vardı hani, hipster mı islamcı mı anlayamıyodu adam. Lan resmen aynısını yaşadım. Şakası arada yapılıyodu ama bu kadar ikisine de eşit mesafede olanını ilk kez görüyorum.

Geçenlerde havaalanından taksiye bindim tamam mı, şöför 22-23 yaşlarında bi genç. Giyim kuşam yerinde, hatta böyle yakaya kadar kapalı gibi kareli gömlek, dar kanvas pantolon, uzun bi sakal, saç desen böyle dolgun ve şekilli. Hipster çiz deseler çizeceğim tip yani. Aa bi baktım tespihi var. Fakat hala emin olamadım çünkü hipster'ın işi belli olmaz, tespihi bi ilginçlik gibi sahiplenmiş bile olabilir.

Derken telefonu çaldı. Açtı, konuşurken arada **"pancake mi yapsak?"** diye bi cümle kurdu. Bi yandan da **"iftara yetişmez"** diyo falan. Kafam allak bullak. **"Ne yani hipster oruç tutmaz mı?"** ya da **"dindar pancake yiyemez mi?"** gibi duyarlı sorularınızı duymazdan geliyorum. Böyle bi kategorizasyonun pek ahlaklı bi tarafı zaten yok, hiç ona girmeyelim. Gel gör ki hayatım bakkalla çakkalla taksiciyle kavga etmekten ibaret olduğundan, gerilim yaşamıyım diye konuşmamak için en başta bi kimlik tespiti yapmak elzem hale geldi. Uzun süren araştırmalarımın sonucunda, arkadaşın dindar bi abi olduğuna kanaat getirdim. Tabii ki beni ilgilendirmez. Sadece eğer aşırı hükümet övücü şeyler söylerse ağzımı tutarım cevap vermem, sessizce gideriz.

Bindiğimde açık gözüken sahil yolu aniden tıkandı, hareket bile edemiyoruz. Şöför eleman birini aradı, durumu öğrendi, sonra bana dönüp **"Cumhurbaşkanı burdaymış, ondan kapatmışlar yolu, aman yaaa valla billa başlıycam artık"** dedi. Bi şaşırdım ama daha önce cumhurbaşkanını aşırı sevdiği halde kendi hayatını azıcık ucundan zorlaştırdığı için anlık uyuz olanları çok gördüğümden, yine temkinli yaklaşıp, **"yapıcak bişey yok"** dedim.

"Abi" dedi şöför, **"yemin ederim ismimi değiştiricem, ama fişlenmekten korkuyorum"**. İsmi Tayyip'miş, ve hatta bu ismi de ona 1994 yılında bizzat Tayyip Erdoğan koymuş. Ailesi milli görüşçülerden, siyasi bir aileymiş. Aha dedim enteresan bi vakayla karşı karşıyayım. Çekimserliğimi iteledim, ve sordum. **"Hem milli görüşçülük var, hem de isim babanmış, gerçekten sevmiyo musun adamı?"**. **"Yüzde 70 seviyorum, yüzde 30 sevmiyorum"** diye bi cevap verdi. Sonra başladık işte konuşmaya. **"Bu ülkeye onun yaptığını kimse yapmadı"** diyo, ben de **"evet yapmadı"** diyorum. **"Adam ülkeyi komple değiştirdi"** diyo, ben de aynısını söylüyorum. Birbirinden çok uzak iki dünyaya ait iki insan, biri olumlu biri olumsuz manada olsa da, aynı şeyi söylüyolar yani. Zaten anladım ki ismini değiştirmek istemesi de sevmediğinden değil, çok ikonik bi isme sahip olduğu içinmiş. Şey gibi, ismin Cem Yılmaz olsa da değiştirmek istersin, çünkü biriyle her tanıştığında söylenilicek şey belli.

"Seviyorum diyosun ama ismimi değiştirsem fişlerler, hesap sorarlar da diyosun?" dedim. İddiasına gore ismini değiştiren Tayyip'ler olmuş, başlarına dert açılmış. Çok inandığımı söyleyemiycem ama mesele zaten elemanın hem başıma dert açılır demesi, hem de hala yüzde 70 seviyo olması. Bu soruma cevap olarak ne dedi biliyo musunuz?

"ÖYLE ABİ" dedi.

"Nasıl öyle?" diye sordum, **"öyle"** dedi yine. Söylediğinin saçma olduğunu bilerek, biraz mahçup gibi.

Orda bi boşluk olduğunu hissettiğim için, kurcalamak hoşuma gitti. Çünkü bu arkadaş içindeki tutarsızlığı kendisine hissettirdiğim için hafif bi can sıkıntısı yaşasa da, bana kızmadı. Tam tersine, içinde olduğu bu duruma kızmış gibiydi. Bense adama resmen sempati duydum. En azından, bi mahçubiyet hissediyodu.

Bişey söyliyim, bu hissiyatı fazla insan taşımıyo. Ben de pek taşımıyorum, çünkü çok gırtlağımıza bastırdılar artık. Elimde olmadan, öfkeleniyorum, otomatik uyuz oluyorum, tanımadan etmeden.
İnternetten bazen mesaj atıp **"bu haftaki köşeni çok sevdim :)"** diyen, bu nezaketteki insanların Uykusuz'un kapağının ya da siyasi bi karikatürünün altına inanılmaz agresif yorumlar yazdığına şahit olmuşluğum çok var. Bi tanesini hatırlıyorum (üstelik böyle başı açık sarı saçlı, dekoltesi piercingi falan olan bi kız, kendine batılı falan diyodur kesin) diğerleriyle bi kapak altında tartışmaya girmiş. Diğerleri tabii ağzının payını vermiş, bu da onlara cevap olarak **"DOĞRU BİLE SÖYLESENİZ UMRUM OLMAZ! BU ÜLKEYE İHANET EDİYOSUNUZ, REİS NE DİYOSA O!"** diyerek sonlandırmıştı konuşmayı. **"Doğru bile söyleseniz..."**, vay arkadaş. Kulağını kapatıp **"banane banane!"** diyo bildiğin.

Trafik sıkışık olduğundan, şöför elemanla çok fazla mevzu konuştuk. Atatürk deyip durdu. Yetiştirildiği ailede Atatürk ona farklı bana farklı öğretilmiş. Neyse ki onu anlıyorum, benim açımdan orda bi sorun yok. Fakat normal olarak, çok fazla şeyi yanlış biliyodu. **"IMF'ye borcu sıfırladı adam"** dedi. Ülkenin başka borçları olabileceğini falan düşünmemiş. Imf'ye borç bittiyse iyidir. Bak dedim, daha somut konuşalım, dolar 1 lirayken telefonunu (en yenisinden bi ayfonu vardı da) bin liraya alıyosan, dolar 3 lira olunca aynı telefonu üç bin liraya alıyosun. Turizm kötü diyolar, sen de işler kötü diyosun dedim. BUNLARIN HÜKÜMETLE NE ALAKASI OLDUĞUNU SORDU. İşte arkadaşlar, cumhurbaşkanı bu insanları çok iyi tanımış. Yaptıkları şey, politikacıların icraatlarıyla günlük hayat arasındaki bağlantıyı halkın gözünde tamamen yok etmek. Bu var, ya, inanılmaz bi başarı. İnanılmaz yani. **"Siyasiler bi takım seyler yapar, bundan tamamen bağımsız olarak, hayatta bi takım kötü şeyler olur, ve bu normaldir"**. Mücadele ettiğimiz görüş tam olarak bu.

Trafik akmaya başlayınca "**Neyse herhalde nihayet gitti de açtılar kodumun yolunu"** dedi. İşte sanırım, ancak böyle çok doğrudan bi sebep sonuç ilişkisi olursa sorguluyo. Fakat o da maalesef, kendi bulunduğu yolu kapattığı için. O sırada o gaza basabiliyo olsa ve başka yollar kapansa **"adam tabii ki güvenlik önlemini alıcak"** diyeceğine eminim. Kötülemek ya da aşağılamak istemiyorum, hiç öyle bi ruh halinde de değildim zaten. Sadece anlamaya çalışıp anlayamadığım o dünyaya ait bi insanla uzun zamandır ilk kez bu kadar saygı çerçevesinde sohbet edebildim. Sohbetin devamında okuduğu gazeteleri, izlediği kanalları sordum. Neden sorduğumu anlıycak kadar da farkındaydı durumun, **"işte hükümete yakın kanalları izliyoruz tabii ki"** dedi. Nedenini sordum, o kanallar çok mu iyi yayınlar yapıyo gibisine. **"Abi"** dedi, **"düşün ki bi arkadaşın var, sen de diyelim çirkin bi adamsın, yani öyle olduğundan söylemiyorum da tut ki öylesin, arkadaşın da sürekli senin ne kadar çirkin olduğunu söylüyo. Saçını tara diyo, bu gömlek ne böyle leş gibi diyo, e sen bi yerden sonra yorulmaz mısın? Biraz da iyi şeyler söylesin istemez misin? Hatta onunla muhabbeti azaltıp, arada güzel şeyler söyleyen başkalarıyla takılmaz mısın? İşte biz de o kanalları o yüzden izliyoruz"** dedi.

Haklı olup olmamasını geçersek, güzel ve de dürüst bi açıklama. **"Seni anlıyorum, ama burdan da memleketin çok çirkin olduğunu düşündüğünü çıkartıyorum, doğru mu?"** diye sordum. **"Öyle bi cümle hayatta kuramam çok şükür, ama madem böyle laflıyoruz, ben de itiraf ediyim, biz öyle büyük Türkiye, yeni Türkiye, çok güçlüyüz diye coşuyoruz ya, aslında belediye işleri, yok köprü, yok marmaray falan diye hava basıyoruz, yoksa ülkenin bi nane olduğu yok"** dedi. Fakat bu itiraf o an kendisine fazla geldi sanırım, **"tövbe tövbe dediğimiz şeye bak"** diye hayatından ve ait olduğu zümreden özrünü diledi.

Bi sessizlik oldu. İkimiz de konuşulanları falan düşünüyoduk herhalde. Sonra aynadan bana bakarak aynen şunları söyledi: **"Abi bak, biz yıllarca ezildiğimizi düşünüyoruz. Sen hak verirsin ya da vermezsin bilmiyorum, ama biz öyle hissediyoruz. Şimdiyse güç bizde. Fakat biraz abarttık galiba, eğer şimdi bu gücü kaybedersek siz bizi çok fena ezersiniz. O yüzden daha da ezme pahasına bu gücü size vermemeye çalışıcaz. Sen çok iyi adamsın, keşke benim dahil olduğum insanlar senin dahil olduğun insanları ezmese de sen de ezilmesen, ama biz de sizden korkuyoruz, bizi tokatlamayacağınızı bilsek, her şey farklı olurdu belki"**. Bu cümlelere çok yakın konuştu, gayet derli toplu, dürüst bi ifadeydi bence. Kıvırmadı, korkusunu paylaştı. Hatta eve geldiğimde inerken bagajda çantam olmadığı halde o da indi arabadan, tokalaştık, **"İnşallah beraber mutlu olmanın yolunu buluruz"** dedim, o da **"inşallah canım abim, söylediklerini düşünücem"** dedi. Düşünmüş müdür bilmiyorum, ama ben onun söylediklerini düşündüm, ve sizin de düşünmenizi istedim. Bu kadar.

Erman Çağlar'ın fitilli kadife pantolonuyla bir anlık yüzleşmesi

Bilgisayarın başındayım, bazı çok önemli işlerim için bir internet sitesine girmeye çalışıyorum (kraloyun.com), olmuyor. Bilgisayara ve internet bağlantısına kendi bulduğum yöntemlerle ısrar ediyorum. Herkesin kendi bilgisayarına ve yavaş internet bağlantısına karşı geliştirdiği bir ısrar yöntemi vardır.Kimisi seri bir şekilde yenile düğmesine abanır, kimisi explorerı açıp kapar, kimisi iyice abartıp modemi açıp kapar. Öylece durup bekleyene ben daha rastlamadım. Şempazeler de mesela, yemeyi çok istediği bir hindistan cevizini kırmaya çalışıp kıramayınca çareyi çok sinirlenip oradan oraya atlamakta, çığlık atmakta buluyorlar. Bir dönem, çok fazla maymunlu psikoloji deneyi izlemek zorunda kalmıştım. Bir avuç ceviz uğruna matematiği benden iyi öğrenen şempazeler olduğunu biliyor muydunuz? O da başka bir yazının konusu.

Anlamsız ısrarlarım sonuç vermeyince internetin neden bu kadar yavaş olabileceği üzerine düşünmeye başlıyorum. Acaba internetin halka dağıtıldığı merkezlerde mi bir sorun var? Ya da bilgisayardan çok iyi anlayan bir arkadaşım "şimdi senin gözlerinin önünde sistem dosyalarını açıp hiç ellenmemesi gereken bazı ayarları değiştireceğim; için eriyecek, yapma demek isteyeceksin ama yasaklı sitelere girmeyi gerçekten çok istediğin için sesini çıkartamayacaksın" işlemini yaparken zaten az çalışan bilgisayarı iyice mi bozdu? Aklıma ev arkadaşım Hasan İnceler'in yan odadan film indirmek suretiyle bütün interneti emiyor olabileceği geliyor. Uyuduğumu farzettiği anlarda download'u köklemek gibi bir alışkanlığı var Hasan'ın (oysa kimse Erman Çağlar'ın ne zaman uyuduğunu, ne zaman uyanık olduğunu kestiremez. Bazen dinliyor diye anlattıkça anlatırsınız, cevap alamayıp arkanızı dönüp bakarsınız ki Erman Çağlar oturduğu kanepede uyuyakalmış). Kesinlikle şikayetçi değilim, sayesinde evde devamlı izleyecek bir film bulunuyor. Üstelik açık fikirli bir insan olduğu için tek bir türe saplanıp kalmıyor, yeni dalga fransız sinemasını da Steven Seagal'i de aynı coşkuyla indiriyor. En son Mel Gibson'un filmini izledik, Mel Gibson kızını öldüren bir adamı ve daha birçok insanı öldürdü, sonunda kendi öldü. Aksiyon tarzında.

Sorunun gerçekten Hasan kaynaklı olup olmadığını anlamak için odasına gitmeye karar veriyorum. Odaya girdiğimde Hasan İnceler'i en sevdiği takım eşofmanlarını giymiş, yorganın altında telefonla konuşur halde buluyorum. Aklıma bir an için "acaba ben eve bir şey lazım mı falan diye aradığımda benimle de böyle mi konuşuyor?" sorusu geliyor. Öyleyse, çok acayipmiş. Hasan'ın monitörüne baktığımda eve gelen internetin benim odaya ulaşamadan emildiğini gösteren programı görüyorum. Bizim internetle en fazla 100 kilobayt bölü dakika hızıyla download yapılabiliyorken, Hasan'ın bilgisayarının indirme ibresi şaşkınlık verici bir şekilde 120'yi gösteriyor. Değil herhangi bir siteye girmek, sevimli kedi yavrusu resmi bulup eşime dostuma forward mail yollayacak kadar bile internetim olmadığı ortaya çıkıyor. Hasan'a dönüp, indirme olayını kast ederek "zevkin doruklarına çıkmışsın yine" diyorum. Hasan bunu ful takım eşofman setine ve yorganın altında telefonla konuşmasına getirdiğim alaycı bir yorum olarak algılıyor, cevabı çok sert oluyor: En azından fitilli kadife pantolon giymiyorum!

Erman Çağlar da ful takım eşofmanı öneriyor...

Bir anlık şaşkınlıkla ne diyeceğimi şaşırıyorum, Hasan'a sinirli bir nah çekip odadan çıkıyorum. Oysa çok yaşlı insanlar bile artık sinirlendiklerinde birbirlerine nah çekmiyorlar. Hem çağdışı bir hareket, hem de Hasan'a "Erman'ı can evinden vurdun" bilgisini vererek büyük bir tatmin hissi yaşatıyorum. Ben insan olarak fitilli kadife pantolon giymeyi seven bir insanım. Beş – altı yıldır giydiğim, düz siyahken buz mavisine dönmüş fitilli kadife pantolonlarım var. Aniden ortaya çıkan "fitilli kadife pantolonun takım esofmandan daha korkunç olabileceği" ihtimali sadece canımı sıkmıyor, günlük yaşantımı da tehdit ediyor. Fitilli kadife dışında giyebileceğim çok az pantolonum var, onlar da çok kalın taşlanmamış kot pantolon (bakkal kotu). Ben yıllardır bir yalanı mı yaşıyor olabilir miyim? Yetersiz ve tatmin edici olmaktan uzak insan ilişkilerimin sorumlusu fitilli kadife pantolonlarım mı? En yakın aynaya doğru seyirtiyorum.

Hasan İnceler (temsili)

Aynadan yansıyan görüntü saniyenin binde biri kadar bir süre için bana da çirkin geliyor. Neyse ki, kendini düzeltmek yerine yıllardır aynadaki görüntüyü düzelten bir beynim var. Beybim (beynimi sevdiğimi vurgulamak için laf espirisi olarak). Fitilli kadife pantolon üzerimde çok şık duruyor. Üstelik bakmaya devam ettikçe omuzlarımın o kadar da düşük olmadığı ortaya çıkıyor. Geri kazanılan özgüvenimi de yanıma alıp Hasan'ın odasına geri dönüyorum, "download'u biraz kıs ibiş, internet bana da lazım" diyorum. "Download bitti olm, transportırda oynayan adamın filmi geldi; altyazısını da buldum işin yoksa izleyelim" diyor.

Sonradan filmin transportırda oynayan adamın değil de Sin City'de oynayan adamın filmi olduğu ortaya çıkacaktı; ama bu da başka bir yazının konusu.

groagh@gmail.com

KOŞ ALİ KOŞ

BİR.
20:45 HUF HUF
20:46 OĞLUM ŞAPKANI UNUTTUN!..
20:50 HUF!
20:52 ŞTOK!
20:54 ÇOK PARDON YA, DOLMUŞA KOŞUYODUM.
ASIL BEN Ö...
A! KAÇTI BİLE..
20:55 VROON
Havaşaş Havaşaş
HAYIR!
20:58 TAKSİ!..
21:13
21:44 Giden Yolc
S.KTİR! BENİM UÇAK!
21:45 BOMM!
ALİ
KIZ
EL FATİHA
SON

İKİ.
20:45
20:46 OĞLUM ŞAPKANI UNUTTUN!..
20:47 BOŞVER ANNE!
20:50
20:52 Havaşaş
Oh gitmemiş!
20:54
21:44 İMDAAT!
ALİ
SUSSANA LAN! BOĞARIM SENİ, SUS
VE...
ALİ
KIZ
EL FATİHA
SON

İLTEM DİLEK

baris.uygur@gmail.com

Barış UYGUR

KARİYER BASAMAKLARI 2

Çıkan kısmın özeti: Fırat Budacı'nın muayenehanesinden dönerken öğle sıcağında Mecidiyeköy'de soluklanıp sigara içmek için sığındığım plaza dedikleri yüksek bir binanın gölgesinde binada çalışan iki kişinin önce sigarasını yakmış sonra da konuştuklarına kulak misafiri olarak söz karışıp muhtemelen Fırat Budacı'nın dişlerimle beraber az biraz beynimi de uyuşturmasından ötürü ayak üstü saçma sapan bir geyik çevirmiştim. Adamlar sigaralarını bitirip binaya girerken benim de o binada çalıştığımı zannetmişlerdi, ben de düzeltmeye fırsat bulamamıştım.

Fırat Budacı, öyle sanıyorum ki bir kaç hafta önce çıktığımız yemekte kendisini Derviş Zaim'e benzetip uzun uzun güldüğüm için en azından bilinçaltında bana uyuz olmuş olacak ki, ertesi gün randevuyu yine öğlene vermişti. "*Oğlum akşam geleyim işte serin serin,*" diye ısrar etsem de "*Ya millet senin gibi değil, sabah dokuz akşam beş çalışıyorlar, akşam hep dolu. Ama istersen sabah erken gel,*" diye geri çevirmişti. "*Sabah erken gel,*" derken resmen kendi sesi de titremiş, olur a evet dersem kendisi de sabahın köründe kalkacağından kendi adına büyük blöf çekmişti ama blöfünü görüp keriz gibi erkenden kalkıp sabahın köründe Mecidiyeköy'e geleceğime yazgımı kabullenmiştim. Kim bilir belki günün birinde Amerikalılar gibi haftasonları barbekü yapıp poker oynarsak güzelce yolarım diye Fırat Budacı'nın blöf yaptığında sürekli gözlüğüyle oynayarak sesinin titrediğini aklımın bir köşesine de yazdım elbette. Blöfünü, o gün gelip, elinde maça ikilisi ve sinek yedilisiyle rest çekip gözlüğüyle oynamaya başladığında görecektim ve kendisine neyin çarptığını anlayamayacaktı.

Fırat'ın muayenehanesine giderken, ağzımda uzun bir süre çalışılacağını bildiğim için Starbucks'tan aldığım kahveyle daha önce de önünde oturduğum "plaza"nın önüne oturdum. Tam sigaramı yakmadan önce kahvemden bir yudum almıştım ki,

"*Vay Barış Abim de buradaymış,*" sesiyle irkildim. Kafamı kaldırdığımda daha önce müdürleri Burak Bey ve Pervin Hanım'dan şikâyet eden iki genci gördüm. Adımı nereden bildiklerini merak ediyordum ki, Starbucks'ın elime tutuşturduğu karton bardakta nal gibi Barış Bey yazdığını fark ettim. Demek ki kadın adımı yanlış yazsa ya da dergideki gibi kahveyi Selami alıp gelse durduk yere Selami Bey olacaktım.

"*Yak bir tane abi,*" dedi Burak Bey'den yakınan genç Marlboro Light paketini uzatarak.

"*Ya o öksürtüyor beni,*" diyerek kendi sigaramı çıkardım. Hâlbuki bu da öksürtüyordu. Netice itibariyle öksürtüp tıksırtmasa ne diye sigarayı bırakmaya çalışacaktık ki? Ama nedense en favori sigara reddetme bahanesiydi işte.

Pervin Hanım'dan yakınan "Ne oğlum koskoca Barış Abi layt sigara mı içecek senin gibi," dedi ve ondan sonra saçma sapan bir geyik başladı. Herhâlde öğle tatilindelerdi ki geçen seferki gibi hemen kaçmadılar. Geçen gün Burak Bey çizgir romanından bahsettiğim için bir süre gazetelerde yayınlanan tarihi çizgi romanlar üzerine saçma sapan bir muhabbetin içine girdik. Sohbetin ortasında yanlarına bir kişi daha geldi. Adamla beni tanıştırdılar, adı Akın'mış, bu sayede bu iki zibidinin de adını öğrendim: Cengiz ve Tunç.

Çizgi roman sohbetinin ardından konu yine müdürlerine geldi ve Cengiz'le Tunç "*Yok abi bunlar işi bilmiyor,*" diye konuşurken Akın daha akıllı bir adam olacak ki "*Şimdi öyle demeyin, sen sana verilen işin tamamıyla ilgileniyorsun, incağını cıncağını biliyor ya da öğreniyorsun, o yönetici kaç elemanı varsa o kadar çok işle ilgilieniyor, hepsinden azar azar bilse yeterli,*" diye karşı çıktı. Cengiz'le Tunç destek ararcasına bana baktılar. Öyle ya daha önce Tunç'un müdürü Burak Bey'in tarihi Cengiz'in müdiresi Pervin Hanım'ın da erotik çizgi romanı olması üzerine konuşup tam birer ayı gibi gülmüştük.

"*Orası öyle,*" dedim ve gazetelerin insan kaynakları sayfalarından öğrendiğim yönetişim, sinerji, inovasyon gibi kelimeleri kullanarak yöneticilerin nasıl davranması gerektiği konusunda fikirlerimi açıkladım. Yapmadığımız şey değildi, dergide bütün gün bu anlamını hiç bilmediğimiz kelimelerden cümleler kurup sonr da kendi kendimize gülüp eğleniyorduk. Gün geçmiyordu ki masamda çalışırken (son günlerde internette archive.com sitesinden günümüzün web sitelerinin on yıln önceki hâline bakmaktan ibaretti) Uğur gelip "Barış Bey kendinizi beş yıl içinde nerede görüyorsunuz?" diye sormasın ya da Ersin durup dururken ortamı "Peki bize büyük bir başarısızlığınızı ve üstesinden nasıl geldiğinizi anlatın," diye insan kaynakları testine çevirmesin. Arada bir sinerji, inovasyon, motivasyon, yönetişim gibi kelimeleri kullanarak çay istemeye çalışıyor, bu kelime çorbasıyla hemen her allahın günü dalga geçip kıkır kıkır gülüyorduk.

O yüzden ben adamları da güldürürüm sandım ama üçü de "*Çok doğru abi, işte budur abi,*" diye goy goy yapmaya başladılar. Yeni tanıştığım Akın, daha da coşmuş, "*Abi işte bu şirkette senin gibi yöneticilere ihtiyaç var,*" diye başladığı konuşmasını yeni açılacak idare müdürlüğü için benden daha uygun isim olmadığını söyleyerek bitirmişti. Tam "*Ulan manyak mısınız, kendi hâlinde bir adamım, sabah erken kalkamadığım için öğlen sıcağında Mecidiyeköy'e implant yaptırmaya geliyorum, ne idaresi, ne müdürü,*" diyecektim ki Cengiz binadan içeri girmekte olan bir kadına "*Pervin Hanım, Pervin Hanım!*" diye seslendi. Kadın yanımıza gelince de ben mal mal bakarken tanıştırıp "*Barış Bey'in yönetişim ve sinerji konusunda söylediklerini dinlemelisiniz,*" dedi.

Kadının meraklı gözlerine bakmamaya çalışarak az evvel kurduğum cümlelerin benzerini kurdum. Tam kadın ayakkabısını çıkartıp beni ayakkabı topuğuyla dövecek diye bekliyordum ki,

"*Evet ama biliyorsunuz burası aslında bir aile şirketi, kurumsallaşma hâlâ kanayan yaramız, tabii dedikleriniz doğru hatta benim için çok iç açıcı oldu. Müsait bir vaktinizde görüşelim isterim çünkü bu finans departmanı için de çok büyük sorun oluyor, siz kaçıncı kattaydınız?*" dedi.

Etrafıma bakıp "*Valla ben buradayım, beklerim,*" dedim. Pervin Hanım göz kırpıp parmağını yüzüme sallayarak "*Bayıldım,*" dedi, "*Sıra dışı çözümler, toplantı odalarında değil sıra dışı yerlerde doğar!*" *yarın öğle tatili dönüşü burada buluşalım o zaman!*"

E iyi de, benim yarın dişçi randevum yoktu ki?

Haftaya: İnovasyon benden soruluyor

DINDIRIDIN

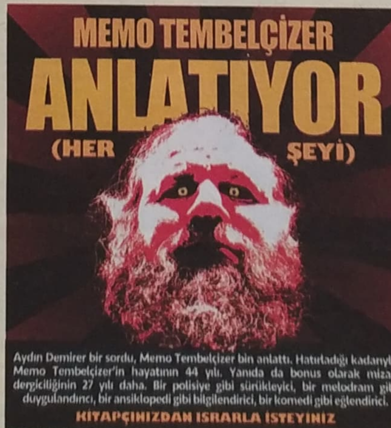

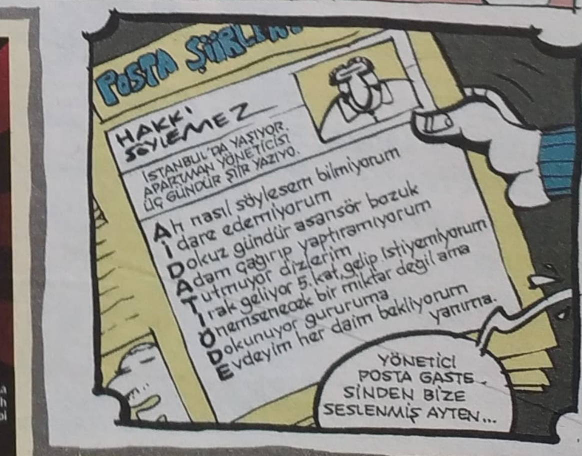

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Namert ile oturup da bir masada yemek yeme, Yola çıkayım deme, sayın arkadaşım Osman!"
Erkin Koray'ın şarkısından

● **Ülkenin özeti: TÜSİAD-MÜSİAD-, CHP-MHP, TAYYİP-MAYYİP!**

● İster Ramazan deyin, ister Şeker, dilediğiniz şekilde bayramınız kutlu olsun. Bana zaten bayram olsun yeter. Hem de her gün de değil, her salise...

● **Kedilerin evcilleştirilmesi, Mısır uygarlığıyla başlamış. Yerleşik topluma ve tarıma geçilmesiyle, arpa ve buğday ambarlarının fareler tarafından imha edilmesi, kedilerin kıymetli asistiyle engellenmiş. Kedi, giderek kazanmış Mısır'da, ölen kediler mumyalanmaya başlanmış. (Şu an kayıtlı tek kedi mumyası bulunuyor.) Daha sonra kedi mezarlıkları yaygınlaşmış Mısır genelinde. İngiliz işgali sırasında, bu mezarlıklar toplu halde gübre olarak kullanılmış. Canlı insana acımayan emperyalist, ölü hayvana mı acıyacak? Mısır uygarlığında durum buyken, çok okunan gazetenin cahil yazarı, geri kalmış medeniyetler konusunda Hint ve Mısır'ı utanmadan, sıkılmadan örnek gösterebiliyor. Uygar sandıkları batı memleketlerine bi toplu halde 'silkinip' gitseler de biz doğulular kalabalık yapmasalar, pek çok memnun olacağım vallahi ve billahi...**

● Bir işyerinde genç çalışan, işten erken çıkmak istiyor... Şefi 'Hayrola?' diye soruyor... Cevap aynen şöyle: 'Hayallerim var benim!'

Kadınlar tarafından sevilmek mi istersin, puanlı giysiden şaşma!

● **Şu dünyada her ülkenin bir Erol Evgin'i olmalı! Bir insan bu kadar nesiller boyu kalplere girer, aileden biri olur, kendini bozmaz, güven verir ve ışıltısını çoğaltarak korur? Şarkıları da ruhu gibi, her zaman, hepimizin ağzında birer tatlı marş. Çocuktum, yaşıtım kızların tamamı Erol Bey'e aşıktı. Sonraki kuşaklar da bu geleneği sürdürdü. Radyoda ve tek kanallı devlet televizyonunda Erol Evgin çıktığı zaman, anannemden kızkardeşime kadar şarkılara neşeyle eşlik ettiğimizi hatırlıyorum. Halen de Evgin varken, kanal değiştirmem. En son, iyiden iyiye şirkete devşirilmiş ülkenin genel müdürü de 'en kalbi olmayan duygularıyla' değerli sanatçımızı eleştirdi ki, bu da gönlümüze nasıl güzel yerleştiğinin sağlamasıdır. Evet, bence de herkesin bir oy hakkı olmalı ve bu polemikte benim oyum, sonsuza kadar Sevgili Erol Evgin'den yana!**

● Değerli heykeltraş dostlarım Vasilissa Chugunova ile Çağdaş Erçelik, İzmir'de evlendiler. Düğünün ertesi günün, öğle saatlarinde bir diğer meslektaşları Kaan Küley'in Çağdaş'ı arayıp ''N'aptınız, merak ettik'' demesi de İzmir'de günün mavrası oldu. Hayır, belki de şu hayatta içeriği sorulmayacak tek gün!

● **İkidir sabahın erken saatlerinde Kerim Yürür adlı bir beyefendi beni arayıp akçeli işlerden bahsediyor. İlkinde "Üç bin yolladım" dedi önce, buyrun dedim, ben Kerim Yürür dedi. Yanlış dedim, pardon deyip kapattı. Son arayışında "İnşaata para gitti mi" dedi. Gitmedi dedim. ''Nasıl olur, ben Kerim Yürür'' dedi. Demek ki kendi camiasında tanınan biri Bay Yürür. Gene yanlış dedim, gene pardon deyip kapattı. Ertesi gün ben mi arasam diye düşündüm: "Kerim abi sendeki şu tutku çevrende olsa, yeni bir coğrafya inşa ederdin yeminle!'' Aramadım, yazayım dedim...**

Sadece son olup, bütü bir hayat bildirmek, Bu son

● ''Amerikan sistemi'' çalışan, pek çok modern bir reklam ajansında yazarlık yaptım iki yıl boyunca. Stajyer bir arkadaş almışlardı işyerine, çok da çalışkan çocuktu, ne görev verirlerse yaptığına tanık oldum. Ama bir süre sonra, memleketi ve yetiştirilme tarzından kaynaklanan 'sosyal uyumsuzluklar'

İZİNSİZ GÖSTERİ

MURAT KARADAN

yle işten atıldı. İtiraz ettim. "Birlikte yaşamaya, aya alıştığımız insanı niye attınız" diye sordum pek odern patrona. Patron, bunu niye mesele yaptığımı bana. "Çünkü haksızlık" dedim. "Sana ne" diye "Yarın bir gün aynı haksızlık bana da yapılırsa, itiraz rin olmasını isterim" dedim. Dediğim gibi de oldu. n, yarısı oldu. Parayı pulu unutup, canımı kurtarırcasına oradan ayrıldım. Lakin kimsenin gıkı bile çıkmadı. Onların arasında işe alınmasına yardım ettiklerim, işte kalmaları için çaba harcadıklarım, 'Sen olmasan burası hiç çekilmez' diyenler de vardı. Ben öyle yapmazdım, hiç yapmadım, asla yapmayacağım. "Zamanın ruhuna" olmasa da özümün na uygun olan bu...

ında yaşamış tarih, koca ında görüş adar saçma. dahil...

ayatımda ilk kez Estonya'dayım. Şu an gece birbuçuk eminlen, hava tam kararmış değil. Birazdan da iyice nlanır diyolar. Nasıl memleket, şaştım kaldım valla...

nkara'daki Pursaklar semti, Pirsaklar'dan, O da klar'dan geliyomuş. Yani tam 1402'lik durum! Nasreddin a gene hayatımızın içinde...(Kaynak kişi: Fırat Kabukçu)

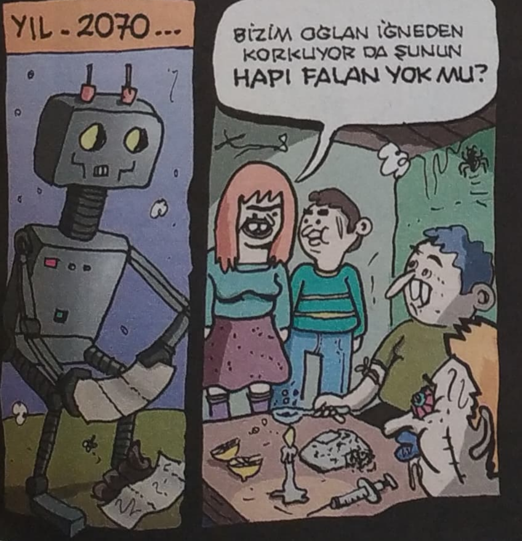
Senin de tek numaran gözlüğün " dedi. "Sen de senin de olsun bi numaran" demedim. Fakat kayda sin!

ulun edin, rahmetli Yaşar Kemal'in sesinden "Mezarımı n Kazın" türküsünü dinleyin. "Masumiyete Giriş" desem olur...

Madrit Kübikşehir Belediyesi...

vedatozdemiro@gmail.com

ÖZER AYDOĞAN

İZİNSİZ GÖSTERİ

MURAT KARADAN

ÇİMENTO

Sömürülürken kas yaptık hakkımızı yedirmeyiz!

KARDEŞ ÇOCUĞU KUCAĞINA AL DA BİZ DE OTURALIM.

PARDON DA ÇOCUĞA DA AKBİL BASTIM HANIM EFENDİ...

NE VAR YANİ ÇOCUĞU DA KUCAĞINA ALSAN.

PARASINI VERDİM DİYORUM ANLAMIYO MUSUN?..

YOLDAŞLAR KÜÇÜK BURJUVAZİYE KARŞI MÜCADELEMİZ DEVAM EDİYOR, HALKIN DA SEMPATİSİNİ KAZANMIŞ BULUNUYORUZ.

SELAM OLSUN ELLERİNDE PAZAR POŞETLERİ İLE OTOBÜSLERE BİNENLERE...

Kadın Devrim.. Elibelinde

SOSYALİST DEVRİMİ KURDUK... YOLDAŞLAR, HALKIMIZI PAYLAŞIMA EŞİT ADİL BİR DÜZENDE YÖNETİCEZ...

5 yıl boşuna mı okudum Marmara Eczacılığı, diplomamı kiraya vereozktim...

YIL - 2070...

BİZİM OĞLAN İĞNEDEN KORKUYOR DA ŞUNUN HAPI FALAN YOK MU?

YİĞİT ÖZGÜR

Allah kahretsin!!!. Ona arabada beklemesini söylemiştim, ben bekledim.

İYİ GÜNDE KÖTÜ GÜNDE, HASTALIKTA SAĞLIKTA SEVİŞMEYE VE SEKSİ ŞEYLER YAPMAYA SÖZ VERİYON MU?.
HASTALIKTA?
ALO MUHTAR DERSİN.

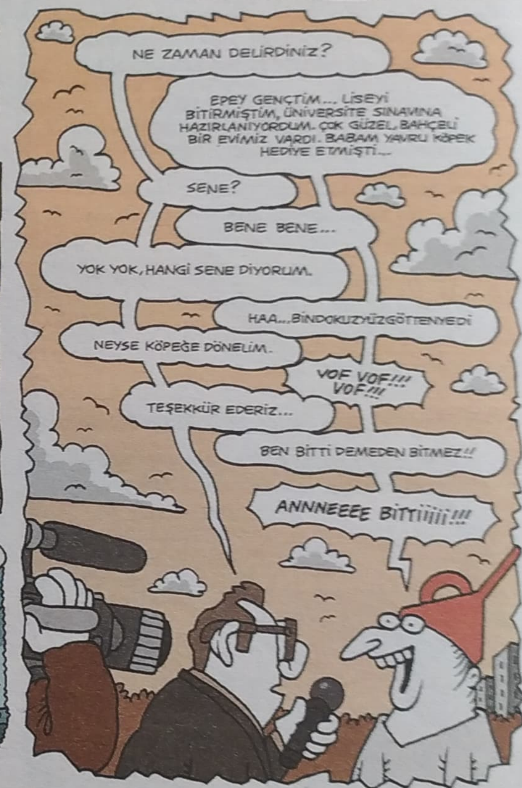

İKİ MENEMEN ALALIM. BİRİ SUCUKLU OLSUN, DİĞERİNDE BİBER OLMASIN.
İKİ MOYMOY.. BİRİNDE LOYLOY, ÖTEKİ BOYBOY.
Noynoynoy.

BU KADAR BEKLEDİK... DİŞİMİZİ SIKIP BİRAZ DAHA BEKLEYELİM...
NEYİ?
ŞEYİ İŞTE...
HASS.KTİR.

SAKIN APTALCA BİŞEY YAPMAYA KALKMA. ÇATILARDA SİLAHINI SANA DOĞRULTMUŞ SİTTİN TANE KESKİN NİŞANCI VAR...
....
SİTTİN ARAPÇA ATMIŞ DEMEK.
HIZLI VURMA.

RESİM YAPMANIN SIRRI NEDİR?
YAKLAŞ...
BOYAYI BÖYLE SÜRDÜĞÜMÜZDE NOLUYOR?
NOLUYOR?
NE BİLEYİM LAN

İLK ÇOCUKTA İNSAN ÇOK TİTİZLENİYOR AMA İKİNCİSİNDE DAHA RAHAT DAVRANIYOR...
BENCE İKİSİ DE MAL BUNLARIN...

NE ZAMAN DELİRDİNİZ?
EPEY GENÇTİM... LİSEYİ BİTİRMİŞTİM, ÜNİVERSİTE SINAVINA HAZIRLANIYORDUM. ÇOK GÜZEL, BAHÇELİ BİR EVİMİZ VARDI. BABAM YAVRU KÖPEK HEDİYE ETMİŞTİ...
SENE?
BENE BENE...
YOK YOK, HANGİ SENE DİYORUM.
HAA... BİNDOKUZYÜZGÖTTENYEDİ
NEYSE KÖPEĞE DÖNELİM.
VOF VOF!!! VOF!!!
TEŞEKKÜR EDERİZ...
BEN BİTTİ DEMEDEN BİTMEZ!!
ANNNEEEE BİTTİİİİİ!!!

ŞİZOFREN
DeniZ +ler
SOKAKTA YÜRÜRKEN KAFAYA BİNA ÇÖKEBİLİR,
ANANAS..
GÜÜRR
EN OLMADI, ÜZERİNİZE DUVAR YIKILIR, CAM DÜŞER
HOFF! UCUNDAN YIRTTIM
KRAŞŞ
YAYA GEÇİDİNDE KIRMIZI IŞIKTA DURMAYAN ARABA ÇARPABİLİR,
VROOM
HİÇ OLMADI, KALDIRIMDA YÜRÜRKEN MOTOR ÇARPAR
HASS
ZOOT ZOOT
SAKİN BİR GÜNDE YÜRÜRKEN DOĞALGAZ BORUSU FALAN PATLAYABİLİR
GÜBAM
ŞİNİR HASTASI OLUCAM
EN OLMADI, BOMBA PATLAR VÜCUT BÜTÜNLÜĞÜNÜ SAĞLAMAK ZORLAŞTI BU ARALAR.
BODOMM
HASS
AMA TABİİ, BÜYÜKLERİMİZİN DEDİĞİ GİBİ, ABARTMAMAK LAZIM BÖYLE ŞEYLERİ
ÇOK DA FAZLA ŞEYİNİ ŞEYAPMAMAK LAZIM TABİİ.
ÖLÜNCE DE MUKADDERAT DEYİP GEÇMEK EN GÜZELİ.
ZOOT ZOOT
DENİZ ENSARİ 2010

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Bir gün **havyar**'la **hardal**'ı karıştıracağımı biliyordum, nihayet Ankara'da karıştırdım. Uykusuzdum, yorgundum. Otelde de dinlenememiştim. Nasıl dinleneyim. Otel odaları insanı gerçekten yıpratabiliyor. Otel odası bug'ları adında videolar çeksem çekerim ama çekmiyorum. Acımı kendi içimde yaşamak istiyorum. Ben şimdi buradan örnek verip hiçbir otel odası da hiçbir zaman için öyle olsun istemiyorum, en basitinden, oda kartını sokacağın yer, duvar televizyonunun hemen altında, o kartı böyle ince hesaplar yapmazsan o televizyonu aşıp da sokamıyorsun oraya. Çok ciddi söylüyorum, bu otel odalarının yapımında ve yayımında emeği geçen kim varsa Allah onları kahretsin. Arkadaş, bir işin var ya, bir işin, onu da bir düzgün yap. Şekilli lavabo koymuşlar banyoya, (bu arada banyo kapısı da açılmıyor), yani çok az açılıyor, vücudunu böyle böyle döndüre zor geçiyorsun, kapı neden açılmıyor, çünkü şekilli lavaboya denk geliyor. Şekilli lavabo büyüük, şekilli lavabo geniş, sadece içi yok. Yani neredeyse düz. Çünkü şekilli lavabo. Aynı şekilde şekilli musluğu çok az açman gerekiyor ki, su lavabodan kaçmasın. Azcık bir ayarı kaçır, şelale olup akıyor su tüüm ne kadar yer varsa yerlerde. Ki o ayar kaçıyor. Delirmemek mümkün değil. Dinlenemedim dostlarım otel odamda. Dinlenemedim. Dedim bari dışarı çıkayım da bir şey yiyeyim. Belki oradan bir enerji alırım. Hamburgerciye gittim. Bazen de sağlamcıyımdır. Bildiğim şeyi yemek isterim. Siparişimi verdim, sos olarak da acı sos ve **havyar** istedim. Kız vardı kasada. "Havyar mı" dedi gülerek. Kalakaldım. Bir türlü hardal diyemiyorum. Yorgunluk böyle pis bir şey işte. Neden sonra "hardal" diyebildim. Yalnız kasadaki kız da bir acayipmiş. Hardal işte bu, beni niye yoruyorsun. Anla, ver işte hardal'ımı. Vermedi dostlarım. Acılar çekişimi büyük bir zevkle, her anının tadını çıkara çıkara izledi. Bir darbe de buradan yedim. İştahım da kaçtı, hamburgeri bitiremedim bile. Uykusuz, aç, kötü bir gün geçirdim. Akşam sahnem vardı, o da kötü geçti. Komple kötü bir gündü. Sadece benim için değil, sanki herkes için kötü bir gündü. Bazen de böyle. Yapacak gerçekten hiçbir şey yok.

æ Bir de benim şansıma mıdır nedir, nerede hangi berbere gitsem, artikülasyonu yerlerdesini buluyorum. Ne dediği anlaşılmıyor. Kulağımın dibinde ver ha ver ediyor konuşmayı, zerre anlamıyorum. Ara ara anlıyorum, keşke yine anlamasaymışım diyorum. En son biri, televizyondan tanımış, "Tolga Çevik'i geççen mi" diye sordu bana. "He babam" dedim "he, geççem, Tolga Çevik'i de geççem, herkesi de geççem". Çekilir çile değil. Artikülasyon bozukluğu olan bir insanın berber olması da büyük lanetmiş yalnız o kişi için. Çünkü o konuşacak. Konuşmazsa ne anladı berberliğinden. Konuşuyor, fakat ne söylediği anlaşılmıyor. İnsan akşamları alkolik olur, geceleri haroin içer kederinden. Gerçi bakıyorum, öyle bir kederli halleri de yok. Neşeliler gayet. Galiba berberler için sadece konuşmak önemli. O da olabilir bak. Eylemin kendisinden keyif almak. İlginç. Bilemedim.

æ "Bana dokunmayan yılan bin yaşasın", aslında o kadar da kötü bir şey değil. Yaşasın tabii. Yaşamasın mı. Çünkü bizde biliyorsunuz, cümlenin gerçek anlamında, genelde, yani ben anadolu'yu eh işte biraz gezmiş, görmüş biri olarak, rahatlıkla söyleyebilirim ki, bizim insanımız, kendisine dokunmayan yılanı da öldürüyor. Kendisine dokunanı zaten parça pinçik ediyor da, öyle yoldan geçen kendi halindeki yılanı da kovalıyor, yakalarsa öldürüyor. Korkunç bir şey. Zaten bu sözün çıkış yeri de bu bence. Bir gün biri, bu genel geçer tavra tepki olarak, "lan olm siz bu yılanları niye öldürüyorsunuz, öldürmeyin, ben artık öldürmeyeceğim mesela, ha bana dokunursa o ayrı, kendimi korumak zorundayım, ama öbür türlü **bana dokunmayan yılan bin yaşasın**" dedi, ve daha sonra bu söz gerçek anlamından çıktı ve bugünkü halini aldı. Yoksa doğadaki yılan elbet yaşasın. Ayıptır. Dokunma sen bu yılana arkadaşım, dokunma. Sen ona dokunmadıkça o sana zaten dokunmuyor. Ha uzaklaştır uzaklaştırabiliyorsan. Hemen öldürmek ki gerekiyor. Hatta bana sorarsan sana dokunan yılanı bile öldürme. Öldürme arkadaşım. Öldürme. Bir canlıyı öldürmek ne demek. Öldürme. Sanki senden ala tehlikeli canlı var. Öldürme. Pis.

æ Buzluktan buz tanesini parmağının ucuna yapıştırarak alan da iyi bir insan, güzel bir insan.

æ Geçen hafta kedilerimiz Venüs'le Çiko'yu tıraş ettirdik, yaz yakıyordu artık, anestezi etkisi altında eve getirdik sonra kendilerini, tüm gün evde kafa bir dünya uyudular öyle, ertesi sabah Çiko'nun tıslamaları, feryat figanıyla uyandık. Venüs'e tıslıyor. Venüs'ü başka bir kedi sanıyor Çiko. Venüs de şaşkın şaşkın Çiko'ya bakıyor. Ne olduğunu anlamaya çalışıyor. Venüs çok tüylü olduğu için bayağı bir fark etti çünkü. Çiko az tüylü olduğu için Çiko yine aynı Çiko. Belki beş gün boyunca büyük kavga yaşandı evde. Sonra bir gün bir baktık, Çiko nasıl olduysa tanıyıvermiş Venüs'ü. Şimdi yine oyunlar oynuyorlar ama bence Venüs artık Çiko'ya pek güvenmiyor. Çiko'nun ruh hastası olduğunu düşünüyor. Ki zaten öyle de, ne bileyim, öyle işte yani.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Bir gün **havyar**'la **hardal**'ı karıştıracağımı biliyordum, nihayet Ankara'da karıştırdım. Uykusuzdum, yorgundum. Otelde de dinlenememiştim. Nasıl dinleneyim. Otel odaları insanı gerçekten yıpratabiliyor. Otel odası bug'ları adında videolar çeksem çekerim ama çekmiyorum. Acımı kendi içimde yaşamak istiyorum. Ben şimdi buradan örnek verip hiçbir otel odası da hiçbir zaman için öyle olsun istemiyorum, en basitinden, oda kartını sokacağın yer, duvar televizyonunun hemen altında, o kartı böyle ince hesaplar yapmazsan o televizyonu aşıp da sokamıyorsun oraya. Çok ciddi söylüyorum, bu otel odalarının yapımında ve yayımında emeği geçen kim varsa Allah onları kahretsin. Arkadaş, bir işin var ya, bir işin, onu da bir düzgün yap. Şekilli lavabo koymuşlar banyoya, (bu arada banyo kapısı da açılmıyor), yani çok az açılıyor, vücudunu böyle böyle döndüre zor geçiyorsun, kapı neden açılmıyor, çünkü şekilli lavaboya denk geliyor. Şekilli lavabo büyüük, şekilli lavabo geniş, sadece içi yok. Yani neredeyse düz. Çünkü şekilli lavabo. Aynı şekilde şekilli musluğu çok az açman gerekiyor ki, su lavabodan kaçmasın. Azcık bir ayarı kaçır, şelale olup akıyor su tüüm ne kadar yer varsa yerlerde. Ki o ayar kaçıyor. Delirmemek mümkün değil. Dinlenemedim dostlarım otel odamda. Dinlenemedim. Dedim bari dışarı çıkayım da bir şey yiyeyim. Belki oradan bir enerji alırım. Hamburgerciye gittim. Bazen de sağlamcıyımdır. Bildiğim şeyi yemek isterim. Siparişimi verdim, sos olarak da acı sos ve **havyar** istedim. Kız vardı kasada. "Havyar mı" dedi gülerek. Kalakaldım. Bir türlü hardal diyemiyorum. Yorgunluk böyle pis bir şey işte. Neden sonra "hardal" diyebildim. Yalnız kasadaki kız da bir acayipmiş. Hardal işte bu, beni niye yoruyorsun. Anla, ver işte hardal'ımı. Vermedi dostlarım. Acılar çekişimi büyük bir zevkle, her anının tadını çıkara çıkara izledi. Bir darbe de buradan yedim. İştahım da kaçtı, hamburgeri bitiremedim bile. Uykusuz, aç, kötü bir gün geçirdim. Akşam sahnem vardı, o da kötü geçti. Komple kötü bir gündü. Sadece benim için değil, sanki herkes için kötü bir gündü. Bazen de böyle. Yapacak gerçekten hiçbir şey yok.

æ Bir de benim şansıma mıdır nedir, nerede hangi berbere gitsem, artikülasyonu yerlerdesini buluyorum. Ne dediği anlaşılmıyor. Kulağımın dibinde ver ha ver ediyor konuşmayı, zerre anlamıyorum. Ara ara anlıyorum, keşke yine anlamasaymışım diyorum. En son biri, televizyondan tanımış, "Tolga Çevik'i geççen mi" diye sordu bana. "He babam" dedim "he, geççem, Tolga Çevik'i de geççem, herkesi de geççem". Çekilir çile değil. Artikülasyon bozukluğu olan bir insanın berber olması da büyük lanetmiş yalnız o kişi için. Çünkü o konuşacak. Konuşmazsa ne anladı berberliğinden. Konuşuyor, fakat ne söylediği anlaşılmıyor. İnsan akşamları alkolik olur, geceleri haroin içer kederinden. Gerçi bakıyorum, öyle bir kederli halleri de yok. Neşeliler gayet. Galiba berberler için sadece konuşmak önemli. O da olabilir bak. Eylemin kendisinden keyif almak. İlginç. Bilemedim.

æ "Bana dokunmayan yılan bin yaşasın", aslında o kadar da kötü bir şey değil. Yaşasın tabii. Yaşamasın mı. Çünkü bizde biliyorsunuz, cümlenin gerçek anlamında, genelde, yani ben anadolu'yu eh işte biraz gezmiş, görmüş biri olarak, rahatlıkla söyleyebilirim ki, bizim insanımız, kendisine dokunmayan yılanı da öldürüyor.

Evden çıkmayan...

OKY

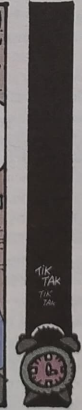

(*) Bakınız Uykusuz Sayı 461 (Geçen sayı)

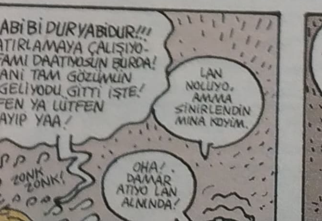

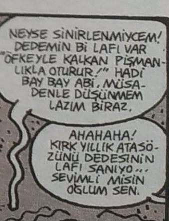
(*) Bakınız yine geçen sayı

vardı kasada. "Havyar mı" dedi gülerek... Neden hardal diyemiyorum. Yorgunluk böyle pis bir şey işte. Neden sonra "hardal" diyebildim. Yalnız kasadaki kız da bir acayipmiş. Hardal işte bu, beni niye yoruyorsun. Anla, ver işte hardal'ımı. Vermedi dostlarım. Acılar çekişimi büyük bir "zevkle, her anının tadını çıkara çıkara izledi. Bir darbe de buradan yedim. İştahım da kaçtı, hamburgeri bitiremedim bile. Uykusuz, aç, kötü bir gün geçirdim. Akşam sahnem vardı, o da kötü geçti. Komple kötü bir gündü. Sadece benim için değil, sanki herkes için kötü bir gündü. Bazen de böyle. Yapacak gerçekten hiçbir şey yok.

≈ Bir de benim şansıma mıdır nedir, nerede hangi berbere gitsem, artikülasyonu yerlerdesini buluyorum. Ne dediği anlaşılmıyor. Kulağımın dibinde ver ha ver ediyor konuşmayı, zerre anlamıyorum. Ara ara anlıyorum, keşke yine anlamasaymışım diyorum. En son biri, televizyondan tanımış, "Tolga Çevik'i geçcen mi" diye sordu bana. "He babam" dedim "he, geççem, Tolga Çevik'i de geççem, herkesi de geççem". Çekilir çile değil. Artikülasyon bozukluğu olan bir insanın berber olması da büyük lanetmiş yalnız o kişi için. Çünkü o konuşacak. Konuşmazsa ne anladı berberliğinden. Konuşuyor, fakat ne söylediği anlaşılmıyor. İnsan akşamları alkolik olur, geceleri haroin içer kederinden. Gerçi bakıyorum, öyle bir kederli halleri de yok. Neşeliler gayet. Galiba berberler için sadece konuşmak önemli. O da olabilir bak. Eylemin kendisinden keyif almak. İlginç. Bilemedim.

≈ "Bana dokunmayan yılan bin yaşasın", aslında o kadar da kötü bir şey değil. Yaşasın tabii. Yaşamasın mı. Çünkü bizde biliyorsunuz, cümlenin gerçek anlamında, genelde, yani ben anadolu'yu eh işte biraz gezmiş, görmüş biri olarak, rahatlıkla söyleyebilirim ki, bizim insanımız, kendisine dokunmayan yılanı da öldürüyor. Kendisine dokunanı zaten parça pinçik ediyor da, öyle yoldan geçen kendi halindeki yılanı da kovalıyor, yakalarsa öldürüyor. Korkunç bir şey. Zaten bu sözün çıkış yeri de bu bence. Bir gün biri, bu genel geçer tavra tepki olarak, "lan olm siz bu yılanları niye öldürüyorsunuz, öldürmeyin, ben artık öldürmeyeceğim mesela, ha bana dokunursa o ayrı, kendimi korumak zorundayım, ama öbür türlü **bana dokunmayan yılan bin yaşasın**" dedi, ve daha sonra bu söz gerçek anlamından çıktı ve bugünkü halini aldı. Yoksa doğadaki yılan elbet yaşasın. Ayıptır. Dokunma sen bu yılana arkadaşım, dokunma. Sen ona dokunmadıkça o sana zaten dokunmuyor. Ha uzaklaştır uzaklaştırabiliyorsan. Hemen öldürmek ki gerekiyor. Hatta bana sorarsan sana dokunan yılanı bile öldürme. Öldürme arkadaşım. Öldürme. Bir canlıyı öldürmek ne demek. Öldürme. Sanki senden ala tehlikeli canlı var. Öldürme. Pis.

≈ Buzluktan buz tanesini parmağının ucuna yapıştırarak alan da iyi bir insan, güzel bir insan.

≈ Geçen hafta kedilerimiz Venüs'le Çiko'yu tıraş ettirdik, yaz yakıyordu artık, anestezi etkisi altında eve getirdik sonra kendilerini, tüm gün evde kafa bir dünya uyudular öyle, ertesi sabah Çiko'nun tıslamaları, feryat figanıyla uyandık. Venüs'e tıslıyor. Venüs'ü başka bir kedi sanıyor Çiko. Venüs de şaşkın şaşkın Çiko'ya bakıyor. Ne olduğunu anlamaya çalışıyor. Venüs çok tüylü olduğu için bayağı bir fark etti çünkü. Çiko az tüylü olduğu için Çiko yine aynı Çiko. Belki beş gün boyunca büyük kavga yaşandı evde. Sonra bir gün bir baktık, Çiko nasıl olduysa tanıyıvermiş Venüs'ü. Şimdi yine oyunlar oynuyorlar ama bence Venüs artık Çiko'ya pek güvenmiyor. Çiko'nun ruh hastası olduğunu düşünüyor. Ki zaten öyle de, ne bileyim, öyle işte yani.

≈ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

(*) Bakınız yine geçen sayı

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

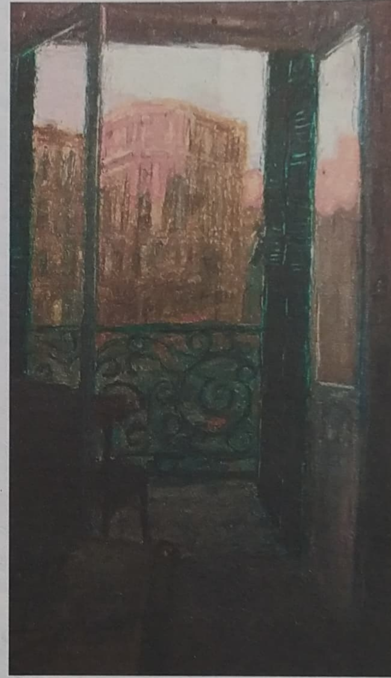
"Bayramda güler çehre-i mâ'sûm-i sabâvet,/
Ümmîd çocuk sûret-i sâfında ıyandır"

Mehmet Akif Ersoy

BİR "BAYRAM YAZISI" TEŞEBBÜSÜ

"Bayramda güler çocukluğun masum çehresi/ Umut saf bir çocuk suretinde belirir" Hadi gelin iyi şeyler konuşalım biz de, (madem öyle diyor şair, --büyük şairimiz Mehmet Akif--) "iyilik" olsun, "Saf çocuk suretinde", "Umut" belirsin, bayram madem.*(bekliyoruz seni, "ümmîd",–pencereyi tıklat, gelirsen–) Büyük basın imparatoru W. Randolph Hearst, sadece olumlu, hoş haberlerin olduğu, kötü haberlerin hiç yer almadığı* bir gazete hazırlatırmış. *Tek nüsha, sadece kendisi için, her sabah hazırlayıp getirirlermiş malikhanesine, kahvesini içerken okurmuş–kıskanmadım diyemem, yapsalar alırım şu ara–*

Bir gece otobüsü. Son otobüs.
Yollar bomboş.
Akaretler'den indik, Dolmabahçe'nin sıra sıra çınarlı yolu.
Beşiktaş'a doğru.
Camlardan ışıklar akıyor. Otobüs bomboş. İki çapraz önümdeki koltukta bir genç adam. Başka hiç kimse yok. Elindeki telefonu yüzünün hizasında, yüzüne paralel tutuyor. (biraz da uzağında) Ekranda bir genç kız. Hararetli hararetli, hızlı hızlı, nefes nefese, kıvılcımlar çıkarta çıkarta konuşuyorlar, gülüşüyorlar. Tek bir ses çıkmıyor.
Sessiz sessiz gidiyoruz. Bir akvaryumun içindeyiz sanki. Sadece otobüsün uğultusu. Eller açılıyor, yumruk oluyor, ters dönüyor, alınlarına, çenelerine, kulaklarına değiyor. Başdöndürücü bir hız. Aynı anda konuşuyorlar. Bıcır bıcır bıcır.
El yüz işaretleriyle. Havada aşk var. Kız belki çok uzak, başka şehirde. Başka ülkede hatta. Neden olmasın? İşte "Bayram" Bu konuşma imkansızdı. Beklenilecek beklenilecek beklenilecek. Anca yüzyüze gelince.*(bir ayrılık, bir yoksulluk, bir ölüm)*
Bitirdi konuşmayı çocuk. Kapadı onu, hemen ardından bir erkek arkadaşını aradı. Yine sağır dilsiz. Aynı hararetle, hiç hız kesmeden bu sefer ona anlattı olan biteni. "Kız bana şöyle dedi, ben ona öyle dedim" gibisinden herhalde,(öyle bir havadaydı konuşma) Yine heyecanlı heyecanlı, yine kıpır kıpır.
(tekrar tekrar teşekkürler, --yeniden--Samsung, Apple, HTC, Sony moni...)

Âşıkan taifesi.
Anlatır anlatır anlatır dururlar. Biteviye.
Sadece "o"nu. Kendi hiç usanmaz. Teferruattır diğer mevzu'lar. (amaan, noolucak ki öyle olduysa) Çekmez hiç ilgisini. Hiç merak etmez. Hiç bir şey sormaz sana. Sadece "o" Bilâ fasıla.
Bir başka gün. Bir başka otobüs.
Gündüz bu sefer. Kalabalık. Tıklım tıklım. (*hem yol hem otobüs)*
Hemen arkamda iki kız. Arkalı önlü oturuyoruz. Bir çocuğu anlatıyor ince sesli kız. Diğerinin de tanıdığı bir çocuk bu adı geçen. (aynı okuldan üçü de herhalde) Hep aynı. Milim değişmiyor konu. Değişemiyor. Hep o çocuk. Çok çok sıkıcı, monoton, bayıltıcı da bir üslubu var yalnız kızın. Çok sıradan şeyleri çok çok gereksiz bir şekilde ayrıntılandırıyor. Şöyle mesela, diyelim çocuğu amcası aramış, önce "Erdem amcası aradı onu" falan diyor. Hemen sonra "bir dakka bir dakka diyor" bu, susuyor, düşünüyor düşünüyor düşünüyor(ismin olayla en ufak bir ilintisi, alakası olmadığı halde) "Ay Erdem demişim, hayır hayır Ergun amcası, Ergun, Ergun" falan diye düzeltip devam ediyor. Yav bize ne Erdem olsa ne olur Ergun olsa ne olur? Hay allah. (ayrıca, amcası aradıysa çocuğu, onu da naapalım ki, bize ne) Tarihleri de ha keza aynı, hiç gerekmediği halde düzetiyor yine. O çocuğa rastlamış, önce 'salı akşamı' diyor, "Yok yok salı değil, pazartesi pazartesi" çünkü salı olamazmış ta, bilmemne olmuş o gün çünkü, o yüzden olamazmış 'salı'. Pazartesi akşamı rastlamış. Dağlara taşlara. *(yalnız, hiç ayıplamamak da lazım ha bi taraftan. Bu ne ki? "Aşk", adamı bin kat daha fazla da eblehleştirebilir ki bu kızcağızınki gene çok çok iyi. --sen kaptırmış tam gaz maşuk'unu anlatırken, karşındaki sıkıntıdan ölür, hiç bişey farketmezsin, daha kötüsü; farketsen de elinden bişey gelmez, "amaan, sıkılsın naapiyim, ben anlatayım da, noolursa olsun" der içinden, devam edersin vır vır vır. Ama anlatmazsan patlayacaksın çünkü, bilmezler--Korkunç şeyler!–)* Herneyse, yalnız o kız bütün bu konuşmaların bir yerinde (fakir'e çok çok uzun zamanlardır canlı olarak duymanın nasip olmadığı), çok çok sevdiğim, pek hoş bir klişeyi söyledi; ki mest oldum;
"O da bana boş değil"
Öyle dedi.
Hopladım Çok sevindim. "O da bana boş değil" Gülümsedim. Ne güzel. O cümleyi duydum ya. Bütün o ayrıntıları, (*Ergun, Ergun, Ergun'ları*)falan affettim. Hakkımı helal ettim.
Bir 'es' oldu yalnız. O cümlenin hemen ardından. Çok kötü bir 'es'. Kısa sessizlik. Sevincim kursağımda kaldı. Hiçbir şey söylemedi diğer kız. İçim cız etti. Yazık.
O cümle, bir tür test olarak söylenir çünkü.(genellikle) Seni ve o kasdettiğin kimseyi,(sana "boş" olmayan o kimse'yi) ikinizi birden tanıyana.(dikkatle baka baka yüzüne, için titreye titreye)
"Evet ya, ben de farkettim, ne biçim bakıyor sana, arkandan falan, içi gidiyor, zaten seni sordu geçen gün" falan filan desin diye, "diyecek mi bakalım?" diye söylenir. Öteki kız sustu işte. Demedi. Bir bildiği mi var nedir? (ya da hissettiği?) Biraz da uzattı hafiften o sessizliği. Sanki o anlatılan; "o çocuk" "tamamen boş"muş gibi oldu. Bir "vehim" mi yani? Öyle bir anlama geldi. İnşallah değildir öyle. Üzücü. Şöyle de yorumlanabilir ama; belki de,(dinleyen) o "boş değil" aynı çocuğa. O yüzden? Neden olmasın? Herneyse.
İndiler Saraçhane'de. Kurtuldum bir nevi.

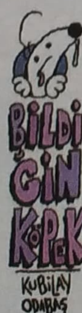
Bir okur mektubu.(mail'i yani)
"Vişne'yi överken Kiraz'a haksızlık ettiğimi" ima ediyor. Katılıyorum. Haklı. Biraz da mahcûb oldum. *(Sanki misafir geldiği bir evin iki küçük çocuğundan birini, –kendince diğerinden daha güzel bulup–diğer kardeşinin önünde, "Ay maaşallah bu ne güzellik! Bu gözler bu kirpikler, büyüyünce yakacak ortalığı bu* ha" falan gibisinden övgülere boğ*an bir ham ahlat/hödük)*
Şimdi övsem de artık çok geç. *(diğer çocuğun, o övülmeyen çocuğun, mahzunluğunu farkettiğinde de; "ay, bu da çok şirinmiş ama ha" diye de güya düzeltmeye çalışır* o hödük abi--o "çok şirin" *lafi da, sadece ve sadece "güzel değil" anlamına gelir bu şekil kullanıldığında*--çocuk hisseder hepsini)

Kiraz, unut bu yukarda yazılanları. Hem çok güzel hem çok şirinsin.
Hele hele, çocuk kulağında,
küpe olduğunda.

Hepinizin bayramınızı kutlar, dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim.

(Not: Resim Kahire'de, bir otel odasında çizildi. 1999)

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

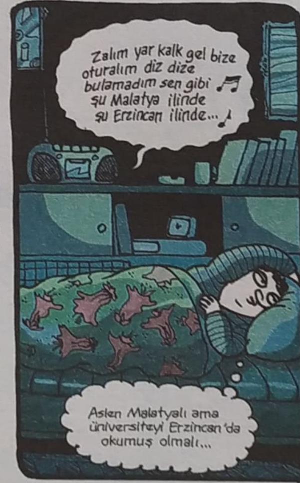

KÜSKÜN ÇİTA

CANSIN ÇAĞLAR

Beni de alıştırdı mına koyim ...Ama harbiden iyiymiş Selda Bağcan...

cihan ceylan

RİHANNA'NIN BOYACISI.

work work work

work work work

work work work

work work work

YARIN YEĞENİN DÜĞÜNÜ VAR! MUTFAĞI DA YARINDAN SONRA BİTİRİRİM...

VAY VİCDANSIZ İZİN VERMİYOR.

KÜSKÜN ÇİTA

O BANA BİR ADIM ATSA BEN ONA KOŞARDIM ABİ BUNU SEN DE BİLİYOSUN!..

Şeffaf bir maske taktı deli mi nee bir oynadı bir oynadı oynamayaaa doymadı... Zilleri taktı çiki çiki yaptı...

Beni de alıştırdı mına koyim ...Ama harbiden iyiymiş Selda Bağcan...

VAY MINA KOYİM NERDEN NEREYE ?..

Zalım yar kalk gel bize oturalım diz dize bulamadım sen gibi şu Malatya ilinde şu Erzincan ilinde...

CANSIN ÇAĞLAR

fıkra

ABİ İNSANIN BEYNİ ÇOK DEĞİŞİK. 20 SENE ÖNCE Bİ FIKRA VARDI KOMİK SANIYODUM... GEÇEN DÜŞÜN-DÜM ÇOK BOKTAN Bİ FIKRAYMIŞ ASLINDA. YILLARCA O FIKRAYI KOMİK DİYE KABUL ETMİŞ BEYNİM.

EHEHE ANLATSANA YA MERAK ETTİM.

YA ÇOK KÖTÜ SAÇMA SAPAN BİŞEY ANLAT-MIYIM HİÇ...

YA ANLAAT!

Hasktir! İnşallah çok gülmem!..

Allaam nolur komik olmasın.

Uf ya çok iyi bi fıkraysa...

AA! Sanırım gerçekten komik bi fıkra. Dev gibi bi finale doğru sürükleniyoruz. Allaam!..

...O DA EŞŞEĞE DE SORABİLİRSİN AMA YALANCIDIR İNANMA DEMİŞ...

ÖFF ÇOK FENAY. MIŞ HARBİDEN...

Dİ Mİ?

YİRMİ YILIN BOŞA GİTMİŞ MORUK...

Şimdiye...Kadar...İşittiğim... Een muhteşem ş-şey!?!

Sanırım çığlık atıcam!..

Koray'ın beyni kilitlendi ve hayatı boyunca bu fıkradan başka hiçbir şeye odaklanamadı...

Bu sayede geri kalan 42 yılının her saniye-sini mutlu geçiren Koray için veda zamanı geldiğinde yüzünde yalnızca tebessüm vardı...

Lan hayret edersin yaa!

son

YANİ BİLEMEDİM... BAŞ PARMAĞIMA DEYİYO SANKİ AMA... Bİ BAKSANA!..

Bİ SANİYE...

?

OFF BU NE YAA...IYH!

AA?!'80'LER MİZAHINI SEVMİYO MUSUN YA?.. SEVERSİN SANDIM?!

YAA!

ÖBÜRÜ İPTAL ABİ O KALSIN!

HE?

YOKSUNLUK ÇEKTİM VE ARINMAK İSTEDİM...

HOŞÇAKAL SELİM!..

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Furkanözçoban

GERÇEK BAŞARI HİKAYELERİ

Bir iş açmak çok kolaydır. Onu açık tutmak ise çok zordur. Çin atasözü

Küçük Prens

ARAMASIN GÖZLER O ŞİMDİ ASKER

BİŞEY DEĞİŞMEDİ Kİ, YİNE DURUYORUM...

Affet beni affet anam, yolum belki kahpe düşman. Gelen yolcu, giden yolcu. Çabuk biter vatan borcu... Küçük Prens 92/4 sivas.

DHALSİM

ÇOK AÇILDIK AYAĞIMIN DEYMEDİĞİ YERDE PANİKLİYORUM.

KORKMA BEN VARIM TUTUN BANA...

ŞAPŞAL YAA!

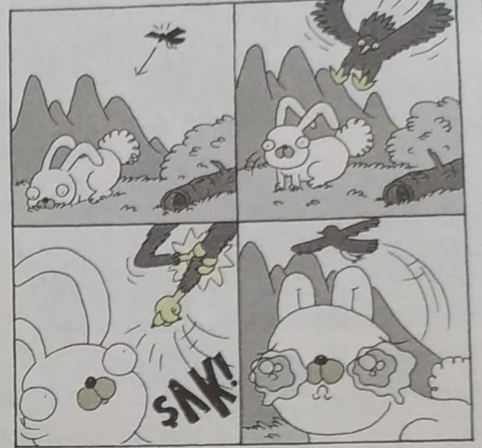
Gelen Kutusu

Okan NASUHOĞLU

Mehmet SUBAŞI

Servet TURAN

Onur GÜRLEYEN

Bahar DEMİRKAN

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 7 Temmuz 2016 | Sayı: 462
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar **MÜESSESE MÜDÜRÜ:** Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin - Murat Cengiz **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız: Garanti bankası
TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

Göçebe
HAMFENDİ, HAMFENDİ!
ÇEKİL ŞURDAN BE! İÇERDE OLDUĞUNU BİLİYORUM
?
A-HA AKSİYON VAR HEHEHE
TAK, TAK, TAK, TAK

BEŞ BİN LIKE'IM GARANTİ
HAMFENDİ BURASI SAYGIN BİR KURUM, BÖYLE DAVRANAMAZSIN!
BÖYLE Mİ DAVRANAMAM? BAK BÖYLE Mİ ?!
TAAK TAAK

ZAFER BEY YERİNDE YOK DİYORUM
O ZAMAN AÇ KAPIYI GÖSTER
...
ZAFEER! ÇIK DIŞARI !...
AAA! BEN BÖYLE BİŞİY GÖRMEDİM

DRRi DRRi
?

EFENDİM ZAF...
ŞŞT ADIMI SÖYLEME ZAFER BEN ZAFER
BUYRUN NASIL YARDIMCI OLABİLİRİM?
ŞU KAPININ ÖNÜNDEKİ KADINA BİŞİY YAP HAYATIM

ANNENİZİN KIZLIK SOYADININ İKİNCİ VE BEŞİNCİ HARFİ
ZEVZEKLİK ETME HAYATIM, KURTAR BENİ ŞU KADINDAN
SEVGİLİLERİN ARASINA ÜÇÜNCÜ OLARAK BİLE GİRMEM
NE SEVGİLİSİ HAYATIM?!

NE İSTİYORSAN YAPARIM HAYATIM, NOOLUR KURTAR BENİ!
ÖNÜMÜZDEKİ AY ÇİFT MAAŞ MESELA?
OHA HAYATIM !...
HOŞ OLMADI BU

DU-DU-DU DUR, KAPATMA...TAMAM TAMAM
HANGİSİNE TAMAM?
DABIL MAAŞ OKEYDİR
ARTI MASRAFLAR, KAHVE FALAN ISMARLAMAK GEREKİYOR ...
ÇÜŞ HAYATIM ?...
AA!
OKEYDİR
ADI NEYDİ ?

AKŞAMA KADAR GİTMİYCEM, BURDAYIM...HADİ BAKALIM
BURÇAK
?

GELSENE KONUŞALIM BİRAZ
SEN KİMSİN ?!..
GEL LÜTFEN
AMA ...
GEL HADİ

NERDEN TANIŞIYORUZ?
KAHVE İÇERKEN KONUŞALIM BUNU
BEN KAHVE İÇMEM ...
ÇAY SEVEN KIZ NAİF OLUR
IM, IM

Bİ DAKKA YAA! SEN ONUN ADAMISIN Dİİ Mİ?
O KİM?
ZAFER'İN TABİ Kİ!
YOO
ZAFER BEY ÜZERİNDEN GİDERSEM FENA SIKIŞTIRIR!
ONA KARŞI KONUŞURSAM DA İNANDIRICI OLAMAM

KOKU HAFIZASININ ÇOK GÜÇLÜ OLDUĞUNU BİLİYO MUSUN?
EE? YAANİ ?
GÖZÜMÜZLE GÖRDÜĞÜMÜZÜ UNUTURUZ, AMA KOKUYU ASLA
NE GEYİĞİ BU ŞİMDİ?
ZAFER'LE NE ALAKASI VAR?!

...AJANSA GELDİĞİN İLK GÜN KORİDORDA BIRAKTIĞIN KOKUNU ASLA UNUTAMADIM
NE BU ŞİMDİ YAA? BANA MI YAZIYOSUN?
...
YANLIŞ KANALDAN MI GİRDİM ?!

PATRONUNUN SEVGİLİSİNE ASILIYOSUN FARKINDAYSAN
EVLİ YAŞLI VE BİR ADAMIN SEVGİLİSİ Mİ OLDUĞUNU MU SANIYORSUN?
NESİYİM PEKİ?!
...

SÖYLESENE, METRESİ MİYİM?!
O ADAM HAKKINDA KONUŞMAK İSTEMİYORUM

BUGÜN TEKRAR KOKUNU DUYUNCA ...
TEALLAAM YAA! HAALA KOKU DİYO !...

BENİ BURALARDA OYALARKEN O ÇOKTAN ODADAN ÇIKIP GİTTİ Dİİ Mİ?
...
İTİRAF ET, İTİRAF ET HADİ
CİN GİBİ, HER ŞEYİN FARKINDA
BİR DE ERKEKLER AKILLI KADINLARI NİYE SEVMEZ DERLER

KOKU ARGÜMANI SÖKMEDİ ...
O HALDE KADINLARDAN ÖĞRENDİĞİM TAKTİK SON ÇARE
TRİP ATMAK

NEYSE BEN SEVGİLİNLE ARANA GİRMİYİM
TEKMELİYCEĞİN SURATINA KAPANMIŞ KAPILAR VARDIR... TUTMIYIM SENİ ...
?
...

NOOLDU, HANİ KOKU MOKU?
...

BİŞİY SORDUM ...
NE O ÖYLE BEŞ YÜZ TAKİPÇİLİ FENOMENİ GİBİ CEVAP VERMEYE TENEZZÜL ETMİYOSUN?
FOLLOW ET, DM'DEN KONUŞALIM ...

Erkek ilişkilerde göçebe ruhludur, bulduğu yere çadırını kurar, hayvanlarını salar çayıra, dereden güğümünü doldurup çayını yapar. Her şey yolunda gibi görünse de hep diğer otlaklar daha yeşil, suları daha lezzetli görünür gözüne. Çadır toplamak ne ki? Fermuar çekmek kadar basit.

ŞU ÇANTAYI HEDİYE ETSENE BANA
YUH! DÖRT YÜZ LİRAYMIŞ !...
ÇİFT MAAŞ ALDIN YA BU AY
NE ZAMAN ÖTTÜM LAN BUNU BEN ?!

-SON-